

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 2. De Avaritia Sacerdotum castigata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

§. II.

De Avaritia Sacerdotum castigata.

I. De Jordani Cardinalis avaritia à DEO punita sic scribitur in *Cesaribus* l. 2. c. 22. Ante annos paucos Cardinalis quidam, nomine Jordanus defunctus est; qui, ut ab Abbate quodam audiui, erat avarus valde. Habebat autem Notarium quendam, Pandolfum nomine: hunc cum pro negotio quodam nescio quò misisset, interim expiravit. Eadem hora, cum ille expleto negotio rediret, manè ante lucem ceterum miserabilem in agro contemplatus est. Sedebant homines in jumentis in ore caudas habentes, versis dorsis ad partem illorum, quos Jordanus cucullâ indutus, nudis pedibus sequebatur, duobus Dæmonibus ducentibus, in quorum aspectu dum Notarius nimis horreret, clamavit Cardinali: Pandolphe, Pandolphe. Subsistente Clerico, & dicente: quis es tu, aut quid clamas? respondit ille: Ego sum Jordanus Cardinalis Dominus tuus, & mortuus sum. Dicente illo, quò ducimini? ante tribunal Christi, respondit. Cùmque Notarius subijceret: Nostis, quid de vobis futurum sit? non novi, ait ille, DEUS scit; sed cùm venero, Petrus de Cardinalatu meam pro me redditurus est rationem. Sanctus verò Benedictus de cucullâ (erat enim ex Ordine illo assumptus) quod si illam mihi obtinere poterit, salabor: sin secus, damnabor. Sicque oculis ejus subtractus

II. De Reginhero Misnensi Episcopo Baronius to. 11. ad annum 1066. refert, quòd post refectioem, in cubiculum, quo thesaurum suum habebat, quasi parùm quiescere volens se incluserit. Cùmque jam die vigente in Vesperam properaret modum, consuetudinèque suam somno indulgere videretur, rem in solitam mirantes cubicularij, pulsare ostium ceperunt, sed nec vociferantibus, nec pulsantibus daretur responsum. Tandem effractis foribus irrupentes, invenerunt eum fractis cervicibus, colore terro exanimem, quo thesauris miserabilem in modum incubantem.

III. Aliud

III. Aliud non minus terribile exemplum Collecto-
gni speculi Exemplorum V. avaritia. ex. 9. narrat, quod
licet Sacerdos quispiam nimium avarus infirmum quendam
de salute sua desperantem invisens, pactus cum illo
si equum suum infirmus ipsi donare, ipse peccata illius
recipere veller; quam conditionem cum accepisset
ac paulò post defunctus esset, Sacerdos, dum sacris
indutus exequias pro ipso celebrare parat, visibiliter
populo per testudinem Ecclesiæ, magno facto foramine
Stus nusquam amplius comparuit.

§. III.

De Pluralitate Beneficiorum in Sacerdotibus
castigata.

I. Cantipratanus l. 1. apum c. 9. part. 5. & 6. narra-
ta annuam 1238. fuisse Parisijs solemnem disputationem
stitutam ubi omnes ferè Theologi à Guilielmo Episcopo
Parisiensi convocati, unanimiter decreverunt, duo beneficia
quorum quodvis quindecim libras Parisienses pro redemp-
beret, simul retineri non posse; duo solum Theologi
licet Philippus Cancellarius Parisiensis, & quidam Arnoldus
postea Episcopus Ambianensis, contrariam sententiam
fenderunt. Paulò post autem Philippus in morbum
lem incidit, in quo, dum Episcopus eundem visitans
tur, ut sententiam mutet, omniaque beneficia quæ
bat, uno retento, resignet, respondit æger, experiri
an damnabile sit, plura beneficia retinere, sicque de
Cum verò memoratus Episcopus post paucos dies
tutino oraret, inter se & lumen umbram quandam retrahere
modum conspexit, quam cum allocutus quævisisset, &
parte DEI esset? respondit ille: Alienus à DEO sum
pe miserimus ille Cancellarius, cumque Episcopus quæ-
quo in statu esset? damnatus sum, subjecit ille: Quod
fuere causæ damnationis meæ. Una est, quòd contra
fructus annuos contra pauperes timidè reservavi. Secunda
est, quòd contra sententiam plurimorum de pluralitate
beneficiorum opinionem propriam defensavi, & in hoc